

en Del af Udgiften til Korsør-Anlæget, at det, der bliver tilbage, sikkert ogsaa vil blive rigelig forrentet, eftersom Anlæget her er Slutstenen paa det ellers færdige Dobbeltspor; vi ere jo nemlig nu saa vidt, at vi have bygget Dobbeltsporet færdigt, indtil et lille Stykke uden for Korsør. Grunden til, at man i sin Tid ikke tog Anlæget her med, sammen med Dobbeltsporet, var, at der var noget delte Meninger om Sagen i Landstinget, men efter at Sagen har været behandlet der, er det jo blevet slaaet fast, at alle Partier efter Besøg og Underøgelse paa Stedet ere endte med at erkende, at det Forslag, som her foreligger, er fornuftigt og rigtigt. Naar Flertallet taler om, at der er kommet et nyt Moment ind i denne Sag ved de ny Havneanlæg nede ved Korsør, til hvilke der søges Tilskud af Statskassen i Aar, tror jeg, at det er ganske urigtigt, thi saa meget er sikkert, at det Havneanlæg, der er Tale om, at Korsør Kommune vil bygge, det vil kun være til Fordel for de Dampfærganlæg, som allerede findes, og som der i Regeringsforslaget kun er Tale om at udvide, ligesom Regeringsforslaget i ingen Retning vil præjudicere det paatænkte Havneanlæg. Derfor tror jeg, at det i og for sig er fuldstændig fornuftigt, at vi ved denne Lejlighed gaa til sammen med nogle urentable Foretagender at færdiggøre nogle, der ere saa rentable som det at gøre Dobbeltsporet færdigt nede ved Korsør.

Jeg skal endnu kun tilføje nogle ganske enkelte Bemærkninger om Laaneparagraffen. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke kunnet være enig med Flertallet i, at den kan undværes. Hvis man samtidig med denne Lov bliver enig om et Statslaan, hvorpaa alle de Udgifter, her er Tale om, komme ind, ja, saa kan man selvfølgelig stryge Paragraffen. Men det Forslag, som der henvises til, og som Regeringen har forelagt, tillader ikke at den stryges, samtidig med at det efter min Mening — til Forskel fra, hvad det ærede Medlem mener — giver et sundt og naturligt Grundlag for Ordning af disse Statslaan. Hver Gang vi staa over for saadanne større Jærnbaneanlæg, maa Finansministeren og Indenrigsministeren i Forening med Rigsdagen enes om, hvorvidt Kassebeholdningen kan bære dem, og hvis de ere enige om, at den ikke kan det, kunne vi overhovedet ikke vedtage noget saadant Jærnbane-forslag uden samtidig at sikre Laanet, og det sker naturligst ved at sætte Laanet ind paa selve Jærnbane-forslaget. Lad os sige, at vi stod over for et Anlæg, hvor det kun drejede

sig om en 2—3 Mill. Kr., saa vilde det, naar man forlod den hidtil fulgte Vej, være nødvendigt, at Indenrigsministeren forelagde et Forslag om Jærnbanen, og Finansministeren et Forslag om et Laan paa 2—3 Mill. Kr. Man vilde da netop komme bort fra det, som er Meningen med Finansministerens Forslag, at man, hver Gang der vedtages et lille Anlæg til 2—3 Mill. Kr., ikke derfor skal være nødt til at gaa til et lille Laan af 2—3 Mill. Kr. Den Vej, som er foreslaaet her af Finansministeren, er jo, at man siger: Vi optage et samlet Statslaan, og vi kunne for saa vidt optage det, lige saa vel efter som før vi have vedtaget de Anlæg, som det skal bruges til, vi blive dermed i Stand til at optage det paa det Tidspunkt, hvor den herskende Tilstand paa Pengemarkedet er passende, ganske uanset om vi samtidig have et Krav fra Statskassen, der partout skal opfyldes — denne Vej at rejse Laanene paa er baade fordelagtigere og naturligere, forekommer det mig, end den, som er antydnet af det ærede Udvalgs Flertal igennem dets Ordfører; men i alt Fald er det givet, at saa længe til man har vedtaget en Lov, der skaffer et Laan, der kan dække de betydelige Udgifter, der her er Tale om, vil det være nødvendigt at fastholde den Laaneparagraf, som Regeringen har sat ind paa Forslagene, og jeg maa derfor fraaade at stemme for det Forslag, hvorefter den skal bortfalde.

Sloth: Som man ser, ere de to Færger fra Gedser til Warnemünde ret godt ladede med forskellige Jærnbanesager, som disse Færger skulle trække i Havn, og jeg for mit Vedkommende har ikke noget imod, at Færgernes Bæreevne bliver prøvet, kun forlanger jeg, at de Jærnbanesager, som Færgerne skulle sejle med og bringe i Havn, skulle være godt undersøgte, saa at man kan være tilfreds, naar disse Sager ere bragte i Land. Naar det er Tilfældet, har jeg saa meget mindre imod, at man prøver Færgernes Evne i den Retning, som jeg for mit Vedkommende har nogen Tvivl om, at disse Færgers Anlæg vil bringe Statskassen Fordel. Jeg er endog tilbøjelig til at tro, at de ville drage ikke saa ganske faa Udgifter for Statskassen efter sig. Der er nemlig ingen Tvivl om, at Kravet om Anlæget af en Jærnbanebro over Marnedsund og Kravet om Anlæg af en ny Bane fra Køge til Kjøbenhavn, som der ogsaa er gjort opmærksom paa i Flertallets Betænkning, vil fremkomme med forøget og større Vægt, naar Dampfærgen